

»Kužna lakota vse pomori, poomorii,« je s čistim glasom še zapel, preden je legel v vdolbino, natanko po meri svojega skrčenega telesa, ki si je najbolje odpočilo pod krošnjo akacije, zato ga je tako vleklo k njej.

Sam vem, kako je to. Samo cvetje dišečega vonja in trni povedo in govore, neizdajalsko, naravnost, odkrito. Ne dovolijo ti postati brezobličien, Dajejo ti pravico živeti. V svojih cvetovih, trnih, listju. Nikoli pa se ti ni treba bati, da boš kdaj za steklom v začudenje vrsti šolarjev, ki s posebno vnetim učiteljem obiskujejo muzeje.

Spirala

Meta
Kušar

1. I. Jin
nekdo
Nekdo je
z enim samim gibom povezal
da in ne.
V enem samem večeru razkril letni čas
in zimo srca.
Ni si izmislil nič večjega kot je to.

2. 1979, Mesec je bil, prav tako kot enainsedemdesetega
Izpisane so vse te stene in pobrana
vsa moč?

Niso bile sanje o bolni desnici,
 bil je november. Bil je kolaps. Molk.
 Meter snega. Mraz. Zatemnitev.
 Levica je strašna nerodnost
 in velika blamaža do življenja,
 ki me vseeno živi.

3. *stare zgodbe*

Je eksaktnost slabost princa s prstanom
 ali je up?
 So pičli užitki ali trepet,
 da bi se enkrat vendar ves razdal.
 Če je samo en obrat hotel zase
 in je zgrešil, ni bil nikogaršnji.
 Edini viden molčeči videc strahu,
 ki udari v prazno.

4. *obrati*

Kako sem se takrat vrtela, so videli le
 vidci.
 Potem so bobni bobnali tebi,
 jaz pa sem obešala zvončke povesod,
 kjer je bila prihodnost izrekana
 nevede.

5. *mrtva priroda je napaka, tiho življenje ima pomen*

Razsut si, pa nočeš
 jesti
 tistega, kar zbira.
 Centrifugalne hitrosti te ne bodo samo ožele,
 v slabost te bodo razpršile.
 In če bo za dvig potreben daljši
 vzvod,
 kot imaš prostora?

6. *Slučajno je bil november*

Kje so zdaj klici iz step

pregnanih ruskih princev? Kam se je uvrstil Opus Magnum, da ga sprejemamo vsi enako in vsak po svoje?

7. *pregled se ne izgublja*
 So stara šara vse te pokrajine,
 če še kar naprej škilimo nekam,
 kjer je že vse čez in čez pregledano in
 razhojeno?

II. Jang

1. *fascikli prihodnjih meglic*
 Palčke odložim.
 Prepreke. Moram biti tu, kjer
 mi ni treba ne naprej ne nazaj.
 Tudi umikati se ni potrebno.
 Modro in razsodno je pustiti silo tam,
 kjer je.
2. *prihod ob pravem času*
 Prišla sta na sestanek princev.
 Nihče ni vedel.
 Je bila vladavina sedem?
 V tej mrzli hiši, ko ni bilo mogoče
 biti bolan.
 Je bilo trenje dlani in razširjanje rok?
3. *Mož Jang*
 Po tem ga spoznaš,
 da ima vsak dan rojstni dan.
 Na minljivost cepi večnost.
 Z rokami je videl več,
 kot so daljnogledi povedali.
 Tako gre naprej,
 ta navigator muzik sveta.

4. *to ni tisti mojster muzike, ki je zapeljal kitajskega cesarja*
Svoboden je kot dan, ki gre
ponoči na vzhod.
Slavcu je brat.

5. *mikavna brezpotja novega sveta*
Prednikov nismo počastili: to smo že plačali.
Skodelice nismo žrtvovali: tudi to je opravljeno.
Si bil tudi ti zraven, če rečeš:
ne si želet oblakov,
kadar sonce sije,
ker pol res ne bo nikol sonca.

7. *rdeča jabolka*
Pecelj ne zdrži plodu.
Na Zemljo pade. Tudi v zraku ne ostane.

6. *opus magnum*
Spomnim se trna v srcu.
Ni ga več.